ta kohtelusta, jota oikeusviranomaiset olivat hänelle osottaneet siitä syystä, että hän ei kyennyt tekemään mitä vaadittiin. Myöhemmin oli hänelle annettu matkarahat takasin New Yorkiin, mutta ennen lähtöänsä hän pistäysi ilmottamassa asiastaan lakimies Cunnealle ja puolustuslakimiehet pidättivät hänet muutamaksi päiväksi Chicagoon.

Hän sanoi, että kun hän ei taipunut todistamaan hallitusviranomaisten mielen mukaan hänet lopuksi kirjaimelleen sanoen ajettiin ulos yleissyytäjän virastosta ja käskettiin "lähtemään helvettiin Chicagosta, eikä koskaan palaamaan takasin."

Kun kuulustelu oli päättynyt, anoi Cunnea oikeudelta suojelusta todistajalle, ettei hänelle saisi tapahtua mitään pahaa. Deutsch sanoi kannattaneensa sodankäyntiä ja työskentelevänsä tykistöosaston palveluksessa.

Hurtat todistamassa.

Aikaisemmin asetti hallitus todistamaan kaksi paikallista salapoliisia, jotka olivat työskennelleet urkkimassa sosialistien ja muitten kokouksissa. Nämä olivat Lawrence McDonough ja James Egan. I. W. W. läisten syytösjutun aikana Vanderveer syytti tätä McDonoughta siitä, että tämä oli yrittänyt häiritä Hotel Washingtonissa asuvia todistajia. Molemmat todistajat väittivät olleensa saapuvilla elokuun 10 päivänä 1917 sosialistien pitämässä kokouksessa Chicagossa, jossa Germer puhui, sekä nämät salapoliisit olivat raporteeranneet oikeusviranomaisille, sekä American Protective Leaguelle sosialistipuolueen kansalliskirjurin sanoneen hallituksen siihen saakka kuluttaneen sotavarustuksiin kaksi biljoonaan dollaria, eikä saaneen muuta kuin 200,000 ruumiskirstua Amerikan sotilaille.

Toisten tietojen mukaan oli Germerin lausunto kuitenkin toisellainen.

"Hän sanoi, ettei hän luule niissä arkuissa olevan Morganin jalokivejä, eikä Rockefellerin öljyä eli tupakkaa, eikä sukiaata sotamiehille", todisti Egan.

"Sanoiko hän myöskin, ettei hän toivoisi amerikalaisten sotilasten ruumiitten milloinkaan täyttävän näitä arkkuja", kysyi Stedman.

"En kuullut hänen sitä sanovan."

Toinen salapoliiseista todisti Germerin puheessaan kertoneen miten englantilainen värväysupseeri oli puhunut erään teatterin edustalla suurehkolle miesjoukolle julistaen että jokainen mies, joka ei värväytyisi sotapalvelukseen olisi pelkuri ja petturi ja lopuksi oli sanonut: "Joukossa ei ollut muuta kuin säädyllisiä miehiä, eikä heistä kukaan värväytynyt."

Egan ollessaan ristikuulusteltavana sanoi, että kun Germer mainitsi oikeusministeristön asjoimiston päällikön Hinton G. Claubagin nimen niin väkijoukko osoitti vastenmielisyyttään ivanaurulla. Stedman sen jälestä osoitti todistajalle jäljennöksen tämän salapoliisin itsensä päivää jälestä kokouksen oikeusviranomaisille antaman kirjallisen raportin ilmoittavan, että kun Clabaughin nimeä mainittiin osoitti yleisö hyväksymistään. Samaisia ristiriitaisuuksia viliseе jutussa esitettävissä todistuksissa.

Sotasaalistaja halusi saattaa sosialistit tuomituksi.

W. C. Hanley, joka ilmoitti olleensa American Protective Leaguen "kapteeni" ja jo olleensa sitä kesällä v. 1917 sanoi, että McDonough ja Egan toivat Germerin hänen konttoriinsa hallituksen oikeustalossa elokuun 10 päivän illalla, edellämainitun kokouksen jälestä syyttäen, että Germer oli puheessaan tehnyt kapinallisia lausuntoja.

Hanley vakuutti, että Germer sanoi tietäneensä puheensa olevan hyödyksi saksalaisille ja myöskin tietävänsä, että hänen puheensa ehkäisisi ja vaikeuttaisi värväystä ja sotapalvelukseen nostoa ja että hän toivoi sen siten vaikuttavan.

"Hän sanoi edelleen", niin todisti Hanley, "että hän ei uskonut Yhdysvaltain hallituksella olevan oikeutettua syytä sekaantua sotaan ja että se oli tapahtunut Englannin auttamiseksi."

"Kapteeni" myönsi, että ennenkuin hän ryhtyi A. P. L. liigan palvelukseen oli hän ollut osakekauppiaana ja että hän nykyisin rakennutti hallitukselle Camp Meaden harjoitusleirille maidontarkastushuoneustoa.

Sanomalehtien raportterit valittavat urkkijoitten tungettelemista.

Useat sanomalehtien reportterit esittivät yleissyyttäjä Clynelle valituksen siitä, että eräät oikeusviraston asiamiehet olivat asettuneet istumaan sanomalehtireportterien pöydän ääreen seuraamaan minkäiaisia muistiinpanoja raportterit tekivät.

Frank P. Walsh todistaa puhevapauden puolesta.

Frank P. Walsh, entinen työselkkausten sovitteluneuvoston puheenjohtaja esiintyessään todistajana moitti koko aian postiministeri Burlesonin omavaltaista menettelyä kun postiministeri oli tukahuttanut kymmenitä sosialistisia sanomalehtiä ja julkaisuja siitä syystä, että nämät olivat sanoneet totuuden sellaisena kun sen käsittivät.

Walshin esiintyminen teki huomattavimman vaikutuksen syytettyjen puolesta ja kun yleissyyttäjä Clyne ristikuulusteli Walshia oli kaikkien oikeussalissa olevien huomio kiintynyt hänen. Kysymyksiin vastasi hän lyhyen ja nasevasti.

"Hyväksyttekö sodan", kysyi Clyne.

"En hyväksy oikeastaan mitään sotaa", vastasi Walsh, "mutta kun sota oli puhjennut niin katsoin velvollisuudekseni tehdä mitä voin jotta oikeutta annettaisiin kansalle kotona sillä aikaa kun sotamiehemme ulkomaalla tappelivat vapauden ja kansanvaltaisuuden puolesta."

Walsh sanoi, ettei hän hyväksy asevelvollisuuspakkoa periaatteessa, eikä käytännössä ja hän teki viittauksen siihen suuntaan, että toivoi vielä tulevan aian jolloin ei miehiä tarvitseisi vastoin tahtoaan raahata taistelemaan puolustettavien periaatteitten puolesta. Hän sanoi, että periaatteitten pitäisi olla niin selviä, että ne itsestään vaikuttaisivat innostavasti miehiin, jotta miehet vapaaehtoisesti lähtisivät taisteluun niitten puolesta ilman pakotusta ja kiihotusta.

"Oletteko sosialisti", kysyi syyttäjä.

"En ole. Olen sosialistien vastustaja."

Walsh kertoi kuulustelussa muun muassa toimistaan työselkkausten sovitteluneuvoston puheenjohtajana ja useista taisteluista, joita viime aikoina on käyty työväen järjestöjen ja vähemmistöpuolueitten oikeuksien puolustamiseksi.

Molemmat syyttäjälakimiehet taistelivat Walshin todistusten hyväksymistä vastaan, mutta ne kaikki hyväksyttiin lautakunnalle jätettäviksi. Pitäen käsissään useita numeroita The American Socialistia, joita oli The American Socialistia, joita oli julkaistu ennenkuin lehti lakkautettiin. Clyne kysyi luuliko todistaja, että sellaset artikkelit herättäisivät isänmaallista innostusta ja antaisivat vauhtia värväytymiselle. Yleissyyttäjä sen jälestä luki osan kirjotuksesta "Hinta jonka me maksamme".

Walsh sanoi, että hän saattaa olla erimieltä kirjoittajan kanssa siitä kysymyksestä, josta kirjoitus on kirjoitettu, mutta hän ei myöskään hyväksynyt taantumuksellisten politiikkaa sanomalehtien lakkauttamisessa sen tähden, että lehdet julkaisivat sitä mitä luuliyat todeksi. Hän sanoi uskovansa, että kansan todellinen voimakkuus ilmenee siinä miten se voi kantaa erimielisyyden painoa. Hän sanoi, että hänen mielestään oli tärkeintä ylläpitää sananvapautta vaikka sitä jotkut väärinkäytöksellään häiritsivätkin.

Walsh todisti heinäkuun 16 p. 1917 käynnistään postiministerin luona Morris Hilquitin, Clarence S. Darrowin, Fannie Witherspoonin, Saymour Stedmanin Amos Pinchotin, Engdahlin ja muitten sosialistien ja muitten sanomalehtien ja julkaisujen lakkautuksen johdosta protesteeraamaan yhtyneitten kanssa. Hän sanoi komitean edustaneen The American Socialistia, New York Call'ia, Halletsvillessä Texasissa ilmestyvää The Rebel nimistä lehteä samoin kuin muitakin julkaisuja.

Komitean oli ottanut vastaan tuomari Herron, joka toimi oikeusministerin apulaisena vakoilulain ylläpitämistä koskevissa asioissa. Walsh sanoi oikeusministeristön ja postiministeristön välillä vallinneen erimielisyyttä, koska tuomari Herron oli sanonut komitealle, että oikeusministeristö oli halukas kirjoittamaan eräisen lähemmän selostuksen sosialistisille ja muille sanomalehdille siitä mitä lehdissä saataisiin sanoa. Tätä selostusta ei annettu vaikka sitä useita kertoja pyydettiin.

Samana päivänä kun komitea oli Washingtonissa, D. C., kävi iltapäivällä postiministeri Albert Sidney Burlesonin luona ja jätti valituksensa hänelle. Komitea oli protesteerannut sitä vastaan, että postiministeri oli antanut lehtien lakkautusoikeuden Lamarin käsiin. Walsh sanoi, että Lamar käsitteli vapaamielisiä poliittisia sanomalehtiä samalla tavalla kuin törkeyksiä sisältäviä tuotteita.

Walsh luki postiministerille lähettämänsä kirjelmän, minkä oli kirjoittanut kesäkuun 24 p. v. 1917, muutamia päiviä sen jälestä kun komitea oli käynyt Burlesonin puheilla. Kirjeessään Walsh sanoi luulevansa, että postiministeri ei ollut nähtävästi ottanut komitean esittämää asiaa kyllin vakavalta kannalta ja ettei postiministeri näyttänyt ymmärtävän maan sanomalehdistön elämän olevan kysymyksessä. Burleson vastasi tähän kirjeeseen paheksumalla Walshin sekaantumista ja ilmoittaen olevansa pahoillaan siitä, että ensinkään laski luokseen sananvapauden puoltajien komiteaa.

Sensuuri ollut työssä.

Engdahl, jatkaessaan todistustaan kertoi miten hän oli esittänyt Chicagon postikonttorin toisen luokan postin ylitarkastajalle The American Socialistin näytenumeron anoessaan lehdelleen uuden kerran toisen luokan postioikeuksia useita viikkoja jälkeenpäin kun lehti oli ensimäisen kerran kielletty postista, mikä oli tapahtunut kesäk. 30 p., 1917. Tämä virkailija, M. J. O'Malley nimeltään, luki näytenumeron, mutta ei voinut sanoa Engdahlille, josko sitä hyväksyttäisiin. O'Malley oli sanonut hänelle, mitä hän ei saisi julkasta, mutta ei ollut voinut sanoa mitä saisi julkasta. Engdahl oli antanut kerran lehden, jossa oli muutamia palstoja tyhjää. O'Malley protesteerasi heti sitä vastaan, koska tyhjä tila olisi osottanut, että lehdestä oli sensuroitu. Hän oli neuvonut Engdahlia täyttämään tyhjät palstat lokapäiväisillä propagandakirjotuksilla.

Oikeusministeristö erimieltä postiministerin kanssa.

Puhuessaan neuvottelusta Burlesonin kanssa Engdahl sanoi hänen arvonsa sanoneen muun muassa: "Se on laki. Jos ette pidä siitä laista niin muuttakaa se." Ministeri oli myöskin luvannut antaa Lamarin kautta ohjelausunnon, mutta "ajatusten kansallis-ylivalvojalta" ei sitä saatu ja sosialistisien sanomalehtien oli jatkettava eteenpäin vaihdellen äänilajiaan kunnes useimmat lehdet joutuivat oikeustaistelujen alaisiksi.

Engdahl kertoi ennemmin mainitusta lehtimiesten komitean käynnistä Washingtonissa, D. C. Hän kertoi oikeusministerin apulaisen tuomari Herronin olleen sitä mieltä, että sosialistisilla lehdillä oli oikeus käsitellä kansainvälistä sosialismia, jota vastoin postiministeriö kiivaasti kielsi siitä.

Berger ei ollut poliittinen poosu.

Useita todistajia esiintyi Victor Bergerin puolesta. Näiden joukossa oli muun muassa Edmund T. Melms entinen Milwaukeen valtuuston sosialistinen puheenjohtaja ja viimeiseksi Milwaukee kauntin sheriffi. Melms väitti, ettei Berger ollut sellainen poliittinen poosu Milwaukeessa, jota syyttäjät olivat hänen väittäneet olevan.

"Hän ei ainakaan ole minun poosuni", sanoi todistaja. "Kansa valitsi minut valtuusmieheksi ja sheriffiksi ja enkä luule, että Berger olisi voinut estää sitä, jos hän olisi tahtonutkin."

Valtiosenaattori Louis A. Arnold niinikään todisti väittäen, ettei Berger ollut poosu.

The Milwaukee Leader antanut keisarille ylimääräisiä potkauksia.

Leaderin sähkösanomien järjestämisessä työskennellyt toimittaja Lec Wolfsohn todisti toimituksesta eroneen toimituss'hteeri J. E. Harrisin todistusta vastaan selittäen, ettei Berger yrittänyt lehdessään saada saksalaismielistä kantaa valtaan.

"Berger sanoi minulle, että lehden johtavana kantana olisi rauhan kannattaminen ja taistelu keisareita ja kuninkaita vastaan", sanoi Wolfsohn. "Kun tuli sota sanoi Berger että koska kerran oltiin sodassa keisaria vastaan, niin voltiin sen jälestä antaa keisarille silloin tällöin jokin ylimääräinenkin potkaus."

LAKKOLAISIA SAKOTETTIIN

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Jan. 2, 1919, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th. 1917.)

Central, Wash., 31 p, jouluk. —Mendotan hiilenkaivajat, noin 80 miestä, jotka olivat lakossa kaksi viikkoa, palaavat takaisin työhön. Hallituksen välityksellä aikaansaadussa sovinnossa määrättiin jokaista lakkoon osaaottanutta kaivosmiestä sakotettavaksi $2.00 ja sakkorahat jätettäväksi punaselle ristille. Lakon tehneet kaivantomiehet m. m. vaativat minimi-palkan maksamisen käytäntöön ottamista ja sen nojalla taattua päiväpalkkaa kaikille kaivosmiehille, jotka työskentelevät hiilen irrotuksessa urakkapalkalla.

Vakoilulain peruuttamista ehdotetaan

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Jan. 2, 1919, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th. 1917.)

Washington, D. C., tammik. 1 p. — Senaattori Borah sanoi, että sodan ajalla säädetyt kansan vapautta rajottavat lait ovat peruutettavat, vaikka ei sekään "Yhdysvalloille antaisi takaisin samaa kansanvaltaisuutta, mikä sillä oli ennen sotaa," samalla kun hän ilmotti tällä viikolla esittävänsä ehdotuksen vakoilulain peruuttamisesta.

Toveri jokaiseen työläiskotiin!

Saksa kokoaa joukkoja Puolaa vastaan

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

ensimäiseksi presidentiksi mainitaan kolme miestä: Philip Scheidemann, Hugo Haase ja Karl Liebknecht. Yleensä ollaan sitä mieltä, että nämä miehet tulevat vaaleissa edustamaan kolmea valtapuoluetta. Enemmistösosialistien ehdokkaana tulee olemaan Scheidemann; vähemmistösosialistien ehdokkaana Haase ja radikaalien ehdokkaana Liebknecht. Pidetään tuskin mahdollisena, että Ebert tulisi Scheidemannin sijasta olemaan enemmistösosialistien ehdokkaana.

Saksaa tulevat rauhankongressissa mahdollisesti edustamaan kreivi Brockdorff-Rantzau, kreivi Bernstorff ja toht. Solf.

Italia vastustamaan bolshevikeja.

Kööpenhamina, tammik. 2 p. — Italialaisia joukkoja keskitetään Insbruckin seutuville, tarkotus nähtävästikin ollen miehittää niillä etelä-Saksa jos siellä bolshevikit ryhtyvät toimimaan.

Yli 100,000 saapuvilla hautajaisissa.

Berliini, tammik. 2 p. — 30,000 itsenäistä sosialistia ja radikaalia oli saapuvilla niiden merisotilaiden hautajaisissa, jotka saivat surmansa äskeisissä taisteluissa. Enemmän kuin 100,000 hallitusta kannattavaa sosialidemokraattia oli niinikään läsnä hautajaisissa.

Amerikalaisia tutkijoita Saksassa

Pariisi, tammik. 2 p. — Liittovaltain edustajien alkaessa neuvottelut Amerikan edustajilla tulee olemaan käytettävissään välittömästi hankittuja tietoja tilanteesta Saksassa. Amerikan edustajilla on viimeisten viikkojen aikana ollut Saksassa kymmenittäin treenattuja tutkijoita, jotka ovat ottaneet selvää ruokavaroista, tehdasteollisuudesta ja olosuhteista siellä yleensä sekä taloudellisesta tilanteesta.

Näiden tutkijain otaksutaan palaavan takaisin tämän viikon kuluessa ja he tulevat palattuaan antamaan Amerikan edustajien käytettäväksi kaikki matkallaan keräämänsä tiedot. He ovat kulkeneet maan yhdestä laidasta toiseen ja ovat he käyneet kaikissa suurimmissa kaupungeissa ja teollisuuskeskuksissa.

Luovutettuja laivoja jaetaan.

Lontoo, tammik. 2 p:nä. — "Mailin" tietämän mukaan Saksan luovuttamat sukelluslaivat jaetaan liittovaltain kesken. Se kertoo niistä 15 annettavan Ranskalle, 10 Italialle, 7 Japanille ja 4 Yhdysvalloille. Yhdysvalloille annettujen sukelluslaivojen kerrotaan jo olevan matkalla poikki Atlantin.

Lehti ei mainitse mitä lopuille noista 127:stä sukelluslaivasta tullaan tekemään.

Pariisi, tammik. 2 p. — Tehdyn sopimuksen mukaan Italia tulee saamaan noin 75 prosenttia ja Ranska 25 pros. Itävallan kauppalaivoista. Nämä laivat tulevat kulkemaan kansainvälisen kauppalipun suojassa ja niiden miehistöt tullaan kokoon panemaan italialaisista ja ranskalaisista. Niillä kuletetaan ruokatarpeita ja muita tavaroita.

Sotaväki mellakoi Norfolkissa

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Jan. 2, 1919, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Norfolk, Va., 1 p. tammik. — Yksi merisotilas sai surmansa ja useita haavottui, sekä moniaita siviilihenkilöitä sai lievempiä vammoja kaupungissa vierailevien lomalla olevien sotamiesten alkaessa mellakan uudenvuodenyönä. Sotilaspukuiset miehet pysäyttivät raitiotievaunuja, ryöstivät rahaa siviiliväeltä, ruokaa ja juomia ravintoloista ja alkoivat ryöstämään juveelitavaroita kauppahoneitten näyteikkunoilta.

Poliisi sekaantui asiaan, alkaen revolverilla hillitä sotilaita.

Merisotilas F. H. Rossen kuoli sairaalaan, päähänsä saamastaan kuulasta. J. F. Carroll nimistä aliupseeria pistettiin veitsellä ja Bryce Custer niminen merisotilas sai myöskin vaarallisen haavan jalkaansa.

Marie Equi 3 vuodeksi vankeuteen

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Jan. 2, 1919, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Portland, Ore., 2 p. tammik. —Oikeudessa julistettiin tuomio tiri Marie Equille, jonka lautakunta äskettäin julisti syylliseksi vakoilulain rikkomiseen. Hänet määrättiin pidettäväksi vankeudessa McNeil saarella 3 vuotta ja sakotettavaksi $500. Tuomion täytäntöönpanoa lykättiin 30 päivää tuonnemmaksi ja syytetty saa siihen saakka olla edelleen vapaana $10,000 takauksella.

Equin poistuessa oikeussalista tapasi hän eteisessä oikeusministeristön salapoliisitoimikunnan päällikön Byronin, jolloin syntyi yhteenotto, missä Equi tuli nakatuksi penkille ja hänen seuralaisensa Mrs. Harriet Speckart paiskattiin kumoon lattialle. Kun yleisöä alkoi kerääntyä paikalle kiirehti Byron elevaattoriin, sekä Marie Equi sormellaan osotti salapoliisien päällikköä, huutaen: "Sinä koira, sinä likainen koira, löit minua, naista, sinä koira!"

LISÄTIETOJA VENÄJÄN RAUHANTARJOUKSESTA.

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

lannin, Amerikan, Ranskan, Italian ja Japanin lähetystöille lähetettäväksi heidän hallituksilleen.

Kirjelmässä viitataan kuudennen yleisvenäläisen työläisten kongressin viralliseen rauhantarjoukseen, ja ilmotetaan työväenhallituksen valtuuttaneen Litvinoffin ryhtymään valmistaviin neuvotteluihin liittolaisten kanssa, jos liittolaiset yhtyvät Venäjän haluun rauhallisella tavalla ratkaista kaikki riidanalaiset kysymykset.

"Ne kohdat, joiden suhteen Litvinoff on valmis neuvottelemaan, ovat seuraavat:

1. Rajojen määrittteleminen.
2. Jonkinlainen korvausmuoto velkojen maksamiseksi.
3. Taloudellista luonnetta olevien myönnytyksien tekeminen.
4. Kaivosoikeuksien myönnyttäminen.
5. Mahdollisuus antaa yleinen anteeksianto kaikille venäläisille, jotka nyt ovat liittolaisten hallussa olevilla alueilla.
6. Takeita siitä, että muiden maiden sisäisiin asioihin ei sekaannuta.
7. Siemenen ja kotimaisen teollisuuden tarpeiksi ajottujen koneitten ostaminen, joita Venäjällä kipeästi tarvitaan.

"Samalla kertaa on Litvinoff omalla vastuullaan lähettänyt presidentti Wilsonille kirjelmän Lontooseen Hän sanoo persoonallisesti uskovansa presidentti Wilsonin olevan halutoman tuomitsemaan kuulematta syytetyn puolustusta.

"Kirjelmässään hän osottaa, että työväenjoukkojen diktatuuri ei ole sinänsä bolshevikien päämääränä, vaan ainoastaan välikeino, jonka avulla rakennetaan yhteiskunnallinen järjestelmä, jossa kaikilla kansalaisilla on yhtäläiset oikeudet ja tilaisuus tehdä hyödyllistä työtä, huolimatta siitä mihin luokkaan he aikaisemmin kuuluivat.

"Hän painostaa sitä, että n. s. punanen terrori seurasi Venäjälle hyökkäystä eikä tapahtunut sitä ennen ja että se mahdollisesti voi uusiintua lisääntyvällä väkivaltaisuudella, jos hyökkäystä jatketaan.

"Tämä hyökkäys, selittää hän edelleen, voi päättyä vain sotilasdiktatuurin tai palautetun monarkian rakentamiseen, kummallakin puolella tapahtuen hirveätä teurastusta, kapinoiden jatkuessa ja ollen alituisena vaarana Europan tulevalle rauhalle."

Non-partisan liitto alkaa hallita Dakotassa

Bismarck, N. D., 31 p. jouluk. —Uudenvuoden päivänä astuu toimiinsa North Dakotan hallituksessa täydellinen non-partisan liiton valitsema virkakunta. Liiton ohjelmana on valtion omistusoikeus maanviljelystuotteitten myyntivälineisiin.

Fargo, N. D., 31 p. jouluk.— Oikeus on vapauttanut Non-partisan liiton päämiehen Townleyn konkurssivaatimuksesta, josta häntä vastaan on ollut vireillä juttu oikeudessa.

San Franciscon S. S. Osasto

viettää

18:ta Vuosijuhlaa

Sunnuntaina tammikuun 12 päivänä 1919

Työväentalolla, 20 Flint St.

Hinta 50 senttiä — Alkaa klo 5 i. p.

OHJELMA:

SOITTOA ..... OSASTON ORKESTERI
TERVEHDYSPUHE ..... O. HARTMAN
LAUSUNTOA ..... A. SAARI
KÖÖRILAILUA ..... BERKELEYN S. S. O. SEKAKÖÖRI
AJANAALLOT ..... Säv. A. JÄRNEFELT
BARRIKAADEILLA .....
KANSAINVÄLINEN ..... Säv. DEGEYTER

Orkesterin säestyksellä, jht. K. Rautio

JUHLAPUHE ..... A. RUIS

YHTEISLAULUA — ORJAINMARSSI

Väliaika

SOITTOA ..... OSASTON ORKESTERI
SOOLOLAULUA ..... IRJA HAANPÄÄ

Orvon kyyneleet, säv. J. Paananen
Kesäpäivä Kangasalla, säv. G. Linsen, säestää Sylvi Haanpää

VUOSIKERTOMUS ..... M. SORMUNEN
LAUSUNTOA ..... ENSI LINDEN
SATU ..... A. PESOLA
EDUSTAJAIN TERVEHDYKSET .....

Väliaika

UUNIN TAKANA

Yksinäytöksinen laulunäytelmä, kirjottanut Aleksander Bauman.

HENKILÖT:

MICHEL ZUANTNER, ravintolan pitäjä, Abtenaussa ..... J. WATSON
LOISL, hänen poikansa ..... A. SAARI
NANDL, paimentyttö ..... HILMA HARJU
VAPAAHERRA VON STRIZOW ..... H. RISS
ROSERL, VEFERL, AMREL, tyrolilaisia tyttöjä ..... SAARA MATSON, SAIMA ASPLUND, THEKLA ROSLIN

Paikka Itävallan Alpeilla.

Ohjelman loputtua tanssia

HUVITOIMIKUNTA

LEIMASIMIA (Rubber Stamps) kaikesta laadusta saa tilata Toverin Kirjakaupasta.

Vallankumouksellisin Tervehdyksin lausumme tovereille

VALOISAMPAA VUOTTA 1919

Lisääntyköön toimintakuntoisuus köyhälistön sivistys- ja vapautustyössä kaikialla.

WINLOCK, WASH.
Riika, Eino ja Victor Hänninen

Taft, Ore.
Victor Mäenpää ja perhe
Matti Aho
Ivar Alingo perheineen.
John Jacobson
Tom Hill ja perhe
Kalle Paakala
Henry Koski ja perhe
Einar Hill
Alfred Heikkilä
Oskar Reinman
Alex Hesback ja perhe
Antti Immonen ja perhe
Erik Saari ja vaimo
Ivar M. Saarenpää ja poika

Lääkareitä

SUOMALAISET LÄÄKÄRIT

T:ri Toivo Forsström
LEIKKAUKSET ERIKOISALANA
— ja —
T:ri Werner Lagus
LASTEN TAUDIT ERIKOISALANA
SPEXARTH BLDG., ASTORIA
Tunnit: 10-12 e. p. p., 2-4 ja 7-8 j. p. p.
Tel. Office: 69 Tel. Residence:
Tri Forsström 582 Tri Lagus 549

DR. CHAS. W. BARR
HAMMASLÄÄKÄRI
Suomalainen tyttö apulaisena.
123 Commercial St. Puhelin 458. Astoria

Kunnossa oleva
Räätälinliike myytävänä

Sijaitsee hyvällä liikepaikalla valtakadun varrella, Centraliassa, Wash.
Samassa myydään 7 huoneen kalusto, stoovi ja keittoneuvot. Huom.! Kaikki liikkeeseen kuuluvat asiat ovat myös suoritettavat. 1—2—1919.
Anton Bloomquist (4)
Centralia, Wash.

Rautapillerit vahvistavat

Hermostoa, kasvattavat uutta verta, poistavat Kalpeuden, Päänsäryn ja Elottomuuden, sekä kaikki muut taudit jotka johtuvat huonosta hermostosta, liiallisesta työnteosta, ym., joista vioista johtuu taas väsyttävä tunne ja voiman puute ruumiissa.

Lignellin rautapillerit ovat helppoja nauttia ja lisäävät ruumiin painoa ja voimaa verrattain lyhyessä ajassa.

Tästä näette mitä eräskin potilas sanoo: Painesdale, Mich.

Mr. P. A. Lignell, Superior, Wis.

Rautapillerit olen nyt nauttinut ja voin teille vakuuttaa, että lääkkeenne on ehdottomasti paras, sillä olen nyt täydellisesti terve ja hyvässä voinnissa, ja olen esittänyt sitä muillekin tovereilleni.

Kunnioituksella, Herman Hill.

Tilatkaa tänään kuukauden lääkemääräys: lähetetään Postivapaasti, käyttöohjeet mukana, $1.25 hinnasta.

—Lignellin Apteekki on suomalainen.
—Suom. Apteekki Yhdysvallat

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.

Nyt on Säkenien vuoro!

Yhteistoiminta Raivaajan, Työmiehen ja Toverin kesken eri lehtien levityksessä on täydessä käynnissä. Kautta maan kaikki lehdet samalla aikaa ponnistavat vuorollaan kunkin eri lehden levittämiseksi. Hiljattain levitettiin Lapatossua kaikissa piireissä huomattavasti. **Itäpiiri erikoisesti kunnostautui tässä tehtävässä.**

Nyt on vastapalkkiosta kysymys. Tammikuu on päätetty kohdistaa kautta maan Säkenien levittämiselle. Siksi kaikki voimat liikkeelle yhdeksi kuukaudeksi kautta maan. Leväperäisyys ei saa tulla kysymykseen.

Tunnustakaamme rehellisesti, että Säkenien levitykselle emme ole antaneet piirissämme kaikkea sitä huomiota mitä tämä julkaisu kaipasi. Nyt entiset leväperäisyydet korjataan. Kehotuksemme on että kaikki asiamiehemme ja asiamieskoneistomme ryhtyvät tammikuun ajalla erikoisesti Säkeniä levittämään. Säkenien tilaajamäärä piirissämme täytyy kohota huomattavasti. Muistakaa asiamiehet, että jos ette nyt levitä Säkeniä sellaisella vilkkaudella kuin olette tottuneet omia lehtiämme levittämään, niin seurauksena on, että mahdollisesti itäpiirissä laimenee meidän lehtemme levittäminen. Mahdollinen leväperäisyytemme tällä kertaa kohdistuu liikkeellemme tappioksi sitä tietä.

Nyt kun on todellisuudessa ryhdytty yhteistoimintaan näissä levityskysymyksissä, niin näyttäkäämme, että sitä todella tarkotamme emmekä suotta suurilla sanoilla pröystäile.

Säkenien arvokkuus

Tosiasia on, että viimeisinä vuosina Säkenien sisältö on ollut niin arvokasta, että sitä vastaan ei ole muistutuksia ilmennyt. Viimeinen tilivuosi on myöskin ollut ainoa jolloin Säkenet ovat kannattaneet itsensä. Se osottaa, että julkaisun kustantaminen on tullut sille asteelle, että se on kaikki vaikeudet voittanut. Se vuorostaan rohkasee kustantajia ja antaa uutta toimintatarmoa ja tilaisuuksia tehdä Säkenistä entistäänkin arvokkaampi.

Kuukausijulkaisun tärkeys yleisesti tunnustettu asia

Huolimatta amerikalaisista suurista päivälehdistä ilmestyy englanninkielellä satoja kuukausijulkaisuja. Menkää mihin tahansa, niin aina huomaatte ihmisten käsissä aikakausjulkaisuja joita he lukevat. Meillä suomalaisille on vain yksi tämäntapainen julkaisu. Ei ole siis mahdottomuus saada tämän julkaisun tilaajamäärä kohotettua huomattavan suureksi jos se tehtävä vain otetaan asiaksemme kautta maan.

Säkenien vuosikerta maksaa $1.50, puolivuosik. 85 senttiä.

TOVERI,
Box 99, Astoria, Oregon